

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 148/07-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., v ktorej namietal porušovanie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 520/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. septembra 2006 doručená sťažnosť I. K. K., B., v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 8 C 520/97.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 24. apríla 1997 návrh na obnovu konania.

V sťažnosti tvrdí, že okresnému súdu trvalo dva a pol roka, kým vo veci rozhodol uznesením. Proti uzneseniu podal odvolanie, ktoré okresný súd do dňa podania sťažnosti nepredložil nadriadenému súdu na rozhodnutie. Tvrdil ďalej, že na výzvy okresného súdu riadne reagoval, pričom ich považoval za neúčelné a zbytočné. Krajský súd v Prešove, ktorý 22. decembra 2004 vo veci rozhodol, potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu. Aj toto rozhodnutie sťažovateľ napadol dovolaním. Okresný súd vyzýval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie. Dňa 17. mája 2006 vydal okresný súd uznesenie, ktorým mu nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, avšak aj toto rozhodnutie súdu napadol dovolaním a do dnešného dňa o ňom nebolo rozhodnuté.

V dôsledku toho sťažovateľ tvrdí, že bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 520/97, na základe čoho potom žiadal ústavný súd, aby prikázal v uvedenej veci okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, žiadal finančné zadost'učinenie v sume 150 000 Sk, ustanoviť právneho zástupcu z radov advokátov a priznať mu trovy konania.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákona neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc,

návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd po prijatí sťažnosti vyzval sťažovateľa listom z 2. apríla 2007 na označenie právneho zástupcu, ktorý ho v konaní pred ústavným súdom bude zastupovať.

Sťažovateľ na uvedený list odpovedal podaním z 11. apríla 2007, v ktorom uviedol:

«Na súdnu výzvu Ústavného súdu SR sp. zn. Rvp 1383/06-13 zo dňa 2. IV. 07, ktorá sa týka konania vedeného na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 8 C 520/97 (och. os.), dávam mu v predstihu túto predbežnú odpoveď:

1.) Ja viem o tom, že podľa ods. 2), §-u 20 zákona o konaní pred ústavným súdom č. 38/93 Z. z. v platnom znení má byť pri návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom SR pripojená aj plná moc na kvalifikované právne zastupovanie pred ním právnikom, ktorým ja nie som. Ale už keď sme pri tom tak sa žiada, aj keď exkurzom dodať, že ja sa pri všetkých mojich kauzách pred ESEP v Štrasburgu obhajujem sám a dokonca výnimočne pri tomto svojom handicape ešte aj iné cudzie osoby a pritom tento medzinárodný súd nič od mňa v tomto ohľade nevyžaduje, ba naopak ešte mi udelil aj výnimku, že neovládam oficiálny jazyk súdu, pred ktorým sa moje konania vedú. A tomu sa už povie, že je to veľká vymoženosť ozajstnej demokracie na rozdiel od našej neustále pretrvávajúcej totality v našej skazenej a prehnitej spravodlivosti. Ved' prečo si ja nemôžem bez akýchkoľvek predbežných podmienok napísať na Ústavný súd SR sťažnosť bez pomoci advokáta, ktorého je treba zaplatiť, keď to bez problémov dokážem urobiť rovnako dobre aj sám?!

2.) Nadväzne na predchádzajúci bod uvádzam, že pripojenie plnej moci k ústavnej sťažnosti nie je úplne obligátnej povahy a nie je teda ani kogentné, pre nesplnenie ktorej podmienky, že to má automaticky za následok odmietnutie ústavnej sťažnosti, pretože ods. 2), §-u 25 predom uvedenom zákona tento „nedostatok“ nesplnenia zákonnej podmienky môže Ústavný súd SR plne tolerovať, o čom ale on v tejto svojej mne adresovanej písomnej výzve mlčí, čo nie je od neho seriózne, ale ani kvalifikované lebo mi ňou už dopredu dáva ultimátum a straší ma, že moju ústavnú sťažnosť odmietne podľa ods. 2), §-u 25 zákona, podľa ktorého súd (teda len senát a nie iba sám jeden sudca –

spravodajca a už vonkoncom nie iba nejaká pisárka tohto súdu) iba môže takto urobiť, čiže nie je priamo zo zákona povinný takto učiniť.

3.) Ústavný súd SR mi pri každej príležitosti zdôrazňuje, že sa striktne riadi svojou súdnou praxou a teda aj svojimi tzv. konštantnými judikátmi. To ma nabáda k tomu, aby som upriamil jeho nepozornú pozornosť na to, že v poslednú dobu najmenej v 30-tich prípadoch Ústavný súd SR prerokoval predbežne moje ústavné sťažnosti bez toho, aby vyžadoval odo mňa k ním akékoľvek právne zastupovanie advokátom! Množstvo z takýchto prípadov je uvedené napr. v mojom návrhu na konanie o ústavnej sťažnosti, zo dňa 29. I. 2007, ku kauze vedenej na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 1 C 238/01 (OSBD – pr. bytu). Preto apelujem na Ústavný súd SR, aby kvôli mojím prípadom pred ním sústavne nelavíroval a nemenil svoju konštantnú judikatúru, ktorú používa iba z prípadu – na prípad, ako sa mu zachce a len vtedy keď mu to vyhovuje!

4.) Pokiaľ Ústavný súd SR bude bez ohľadu na predom uvedené u tejto mojej sťažnosti trvať na mojom formálnom právnom zastupovaní pred ním, potom ho v súlade so zákonom žiadam (už po druhýkrát – pozn.), aby túto moju otázku vyriešil vo svojej kompetencii v môj prospech „ex offo“ na základe OSP, nakoľko on musí pochopiť, že ja som núdzový dôchodca s čistým mesačným príjmom 9 151.– Sk a nič viac (doklad o tom je pri mojej úst. sťažnosti, zo dňa 3. IX. 06), takže na zaplatenie advokáta, resp. znášanie trov celého konania vo výške viac ako 10 tis. SK jednoducho nemám. Alebo mám na to obetovať celý dôchodok a k tomu si ešte aj pripožičiať a potom sa celý mesiac ísť pást alebo pozerať hladný do neba?! Vy múdrci, musíte pochopiť, že ja nemá taký mesačný príjem – 100 tis. Sk, ako ho máte Vy! Záverom upozorňujem, že pokiaľ ÚS túto moju kauzu pre túto príčinu zmari, s vecou naložím inak!»

Sťažovateľ vo svojom liste z 11. apríla 2007 užíva výrazy ako „... pretrvávajúcej totality v našej skazenej a prehnitej spravodlivosti. ... ústavný súd mlčí čo nie je od neho seriózne ale ani kvalifikované lebo mi ňou dopredu dáva ultimátum a straší ma a to sám jeden sudca – spravodajca a už vonkoncom nie iba nejaká pisárka tohto súdu... ... aby ústavný súd kvôli mojím prípadom pred ním sústavne nelavíroval a nemenil svoju konštantnú judikatúru ktorú používa iba z prípadu na prípad, ako sa mu zachce a len vtedy keď mu to vyhovuje“.

Ústavný súd následne vyzval sťažovateľa listom zo 16. apríla 2007, aby v lehote 7 dní doručil aktuálny výmer o priznaní dôchodku.

Sťažovateľ na uvedený list reagoval svojím podaním z 25. apríla 2007, v ktorom uviedol:

„Na to, aby som mohol promptne vybaviť Váš list pod sp. zn. Rvp 1383/06-16, zo dňa 16. IV. 07, ktorý mi pri prvom písomnom styku s vaším súdom vôbec nič nehovorí, potrebujem od Vás vedieť Vami obídený základný identifikačný údaj, že konkrétne ktorej mojej veci sa týka. Tu nestačí napísať iba dátum, ale v tomto prípade a pre budúcnosť uvádzajte, ku ktorému číslu konania vedeného na Okresnom súde v Bardejove sa moje písomné podanie adresované Ústavnému súdu SR (ústavná sťažnosť) viaže! Preto apelujem na vás, aby ste pri písomnom styku so mnou a vybavovaní mojej korešpondencie boli vždy dôslední a aby ste mi svojou nedbalosťou nespôsobili v kontakte s vaším súdom zbytočné ťažkosti a problémy. Lebo aj nad vami ktosi je a mňa by ste takto donútili sa na vás sťažovať. A ja si myslím, že už by to nebolo dobre, pretože aj tak už toho máte doteraz dost na rováši!“

V druhom podaní z 25. apríla 2007 uviedol: *„... pre budúcnosť uvádzajte, ku ktorému číslu konania vedeného na Okresnom súde v Bardejove sa moje písomné podanie adresované Ústavnému súdu SR (ústavná sťažnosť) viaže! ... pri vybavovaní mojej korešpondencie so mnou boli vždy dôslední a aby ste svojou nedbalosťou nespôsobili ... Lebo aj nad Vami ktosi je a mňa by ste takto donútili sa na Vás sťažovať. ... pretože aj tak už toho máte doteraz dost na rováši!“*

Podania sťažovateľa obsahovali urážlivé výroky na adresu súdu a ústavného súdu, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia naznačujúce svojvôľu ústavného súdu pri konaní týkajúcom sa sťažovateľa.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená

na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004)“.

V prípade hrubo neslušného a urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými vo svojich podaniach prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k ústavnému súdu a sudcom všeobecných súdov.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu možno označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takeého práva.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, na okolnosti prípadu, ako aj na to, že sťažovateľ neučinil zadosť výzve ústavného súdu, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ktorých súčasťou je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, a z toho dôvodu bolo už bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2007